

บทที่ 10

การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา

ข้อ 1001

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบทนี้ คือ

- (เอ) เพื่อจัดให้มีสิทธิและพันธกรณีเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในบทที่ 8 และบทที่ 9 ที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาระหว่างคู่ภาคี และ
- (บี) เพื่อเพิ่มการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางการค้าและการลงทุนระหว่างคู่ภาคี โดยอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองชั่วคราวทางธุรกิจและกำหนดพิธีการเข้าเมืองสำหรับบุคคลทางธุรกิจที่ไม่ยุ่งยากและโปร่งใส

ข้อ 1002

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) “ผู้เยี่ยมชมธุรกิจ” หมายถึงบุคคลธรรมดาของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็น
 - (1) ผู้ขายบริการ
 - (2) ผู้ลงทุนของภาคี หรือผู้แทนของผู้ลงทุน ซึ่งแสวงหาการเข้าเมืองชั่วคราวเพื่อจัดตั้งการลงทุน หรือ
 - (3) แสวงหาการเข้าเมืองชั่วคราวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเจรจาขายสินค้า ซึ่งการเจรจาดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการขายตรงต่อสาธารณะทั่วไป
- (บี) “ผู้ให้บริการตามสัญญา” หมายถึง บุคคลธรรมดาของภาคีซึ่งปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดการยอมรับมาตรฐานใด ๆ หรือหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันระหว่างคู่ภาคีในการให้บริการดังกล่าวในดินแดนของภาคีนั้น และ
 - (1) เป็นลูกจ้างของผู้ให้บริการหรือนิติบุคคลของภาคีซึ่งไม่มีการจัดตั้งทางพาณิชย์หรือการลงทุน

ทุนในภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งได้ทำสัญญาบริการกับนิติบุคคลที่จดทะเบียนและมีการดำเนิน
ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญอยู่ในภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ

- (2) เป็นคนชาติของภาคีและได้รับการว่าจ้างตามสัญญาจ้าง โดยนิติบุคคลที่จดทะเบียนและมี
การดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญอยู่ในภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

และกำลังแสวงหาการเข้าเมืองชั่วคราวเพื่อให้บริการในตำแหน่งผู้จัดการ ผู้บริหาร หรือผู้เชี่ยวชาญ

- (ซี) “ผู้บริหาร” หมายถึง บุคคลธรรมดาภายในองค์กรซึ่งมีหน้าที่หลักในการอำนวยการด้านการจัด
การองค์กร มีอำนาจอย่างกว้างขวางในการตัดสินใจ และเพียงถูกกำกับดูแลหรืออำนวยการทั่วไป
จากผู้บริหารในระดับสูงกว่า จากคณะกรรมการ หรือจากผู้ถือหุ้นของธุรกิจ ผู้บริหารจะไม่
ปฏิบัติงานโดยตรงที่เกี่ยวกับการให้บริการตามความเป็นจริง หรือการดำเนินการในการลงทุน
- (ดี) “พิธีการเข้าเมือง” หมายถึง การตรวจลงตรา ใบอนุญาตทำงาน หรือเอกสารอื่นหรือการอนุญาต
ทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ให้สิทธิพำนักอาศัยหรือทำงานแก่บุคคลธรรมดาของภาคีฝ่ายหนึ่งในดินแดน
ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง
- (อี) “ผู้โอนย้ายภายในกิจการ” หมายถึง ลูกจ้างของผู้ให้บริการ ผู้ลงทุน หรือนิติบุคคลของภาคีที่จัดตั้ง
ขึ้นในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในรูปของสาขาหรือธุรกิจในเครือ และเป็นผู้จัดการ ผู้บริหาร
หรือผู้เชี่ยวชาญ
- (เอฟ) “ผู้จัดการ” หมายถึง บุคคลธรรมดาภายในองค์กรซึ่งมีหน้าที่หลักในการอำนวยการองค์กรหรือ
ฝ่ายหรือส่วนย่อยขององค์กร กำกับดูแลและควบคุมงานของลูกจ้างอื่นๆ ในระดับหัวหน้างาน
ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ หรือการจัดการ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการจ้างและไล่ออกหรือดำเนินการ
อื่นๆด้านงานบุคคล (เช่น มีอำนาจหน้าที่ในการเลื่อนตำแหน่งหรือการลา) และมีอำนาจหน้าที่ใช้
ดุลยพินิจในการดำเนินงานประจำวัน ผู้จัดการไม่รวมถึงหัวหน้างานระดับต้น เว้นแต่ลูกจ้างที่อยู่
ภายใต้การกำกับดูแลเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ
- (จี) “ผู้ขายบริการ” หมายถึง บุคคลธรรมดาของภาคีซึ่งเป็นผู้แทนขายของผู้ให้บริการของภาคีนั้นและ
กำลังแสวงหาการเข้าเมืองชั่วคราวในภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเจรจาขาย
บริการสำหรับผู้ให้บริการนั้น โดยที่ผู้แทนดังกล่าวจะไม่เกี่ยวข้องกับการทำการขายตรงต่อ
สาธารณะทั่วไปหรือในการให้บริการโดยตรง
- (เอช) “ผู้เชี่ยวชาญ” หมายถึง บุคคลธรรมดาภายในองค์กรซึ่งมีความรู้ความชำนาญทางวิชาการใน
ระดับสูง และมีความรู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในด้านการบริการ เครื่องมือวิจัย เทคนิค หรือการจัดการ
ในองค์กร หรือบุคคลธรรมดาที่มีคุณวุฒิ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาการหรือทางวิชาชีพใน
ระดับสูง และ
- (ไอ) “การเข้าเมืองชั่วคราว” หมายถึง การเข้าเมืองของผู้เยี่ยมชมธุรกิจ หรือผู้โอนย้ายภายในกิจการ หรือ
ผู้ให้บริการตามสัญญา แล้วแต่กรณี โดยไม่มีเจตนาที่จะมีถิ่นที่อยู่ถาวรและเพื่อความมุ่งประสงค์
ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนกับความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจของตน นอกจากนี้

ในกรณีของผู้เยี่ยมชมธุรกิจ เงินเดือนหรือการชำระเงินที่เกี่ยวข้องใดๆแก่ผู้เยี่ยมชมดังกล่าว ควรจ่ายทั้งหมดโดยผู้ให้บริการหรือนิติบุคคลซึ่งว่าจ้างผู้เยี่ยมชมนั้นในประเทศของผู้เยี่ยมชม

ข้อ 1003

ขอบเขต

1. บทนี้จะต้องใช้กับมาตรการที่มีผลกระทบต่อ การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาของภาคีเข้าสู่ดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยบุคคลนั้น เป็น

- (เอ) ผู้ให้บริการตามสัญญาของภาคีฝ่ายแรก
- (บี) ผู้โอนย้ายภายในกิจการของภาคีฝ่ายแรก
- (ซี) ผู้ขายบริการของภาคีฝ่ายแรก
- (ดี) ผู้ลงทุนของภาคีฝ่ายแรกที่เกี่ยวกับการลงทุนของผู้ลงทุนนั้นในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ
- (อี) บุคคลธรรมดาที่ได้รับการว่าจ้างโดยผู้ลงทุนของภาคีฝ่ายแรกที่เกี่ยวกับการลงทุนของผู้ลงทุนนั้นในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

2. บทนี้จะต้องไม่ใช้กับมาตรการที่มีผลกระทบต่อบุคคลธรรมดาที่กำลังแสวงหาทางเข้าสู่ตลาดการจ้างงานของภาคี หรือมาตรการที่เกี่ยวกับสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานบนพื้นฐานถาวร

ข้อ 1004

การเข้าเมืองชั่วคราวระยะสั้น

ภาคี โดยคำร้องขอของผู้เยี่ยมชมธุรกิจของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการให้อนุญาตตามพิธีการเข้าเมืองของตน จะต้องให้สิทธิแก่ผู้เยี่ยมชมธุรกิจนั้นโดยผ่านพิธีการเข้าเมือง สิทธิในการเข้าเมืองชั่วคราวในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งให้สิทธิเป็นระยะเวลาจนถึง 90 วัน

ข้อ 1005

การเข้าเมืองชั่วคราวระยะยาว

โดยเป็นไปตามข้อผูกพันในภาคผนวก 8 ภาคีจะต้องอนุญาตการเข้าเมืองชั่วคราวให้แก่ผู้โอนย้ายภายในกิจการหรือผู้ให้บริการตามสัญญาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการให้อนุญาตตามพิธีการเข้าเมืองของตน เว้นแต่มีการฝ่าฝืนเงื่อนไขใดๆที่ใช้บังคับการเข้าเมืองชั่วคราว หรือคำร้องขออยู่ต่อตามพิธีการเข้าเมืองได้ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลด้านความมั่นคงแห่งชาติหรือความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ โดยภาคีฝ่ายที่อนุญาตตามที่ภาคีนั้นเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ 1006

การให้ข้อมูล

ภาคีจะต้องเผยแพร่หรือมิฉะนั้นจัดให้มีแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งข้อมูลที่จะทำให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งมีความคุ้นเคยกับมาตรการของตนที่เกี่ยวข้องกับบทนี้

ข้อ 1007

มาตรการตรวจคนเข้าเมือง

ไม่มีความใดในบทนี้ที่ห้ามภาคีในการใช้มาตรการควบคุมบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในการเข้าเมืองหรือพำนักชั่วคราวในดินแดนของตน รวมทั้งมาตรการที่จำเป็นในการปกป้องบูรณภาพในเขตแดนของตน และเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาข้ามเขตแดนของตนอย่างเป็นระเบียบ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการดังกล่าวจะต้องไม่ใช่ในลักษณะที่ทำให้ประโยชน์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่มีภายใต้ข้อกำหนดของบทนี้ถูกลบล้างหรือเสียหายไป ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวที่กำหนดให้มีการตรวจลงตราสำหรับบุคคลธรรมดาของบางประเทศ โดยไม่ใช่บังคับกับบุคคลธรรมดาของประเทศอื่นๆ จะต้องมีไม่ถือว่าทำให้ประโยชน์ภายใต้ข้อผูกพันเฉพาะถูกลบล้างหรือเสียหายไป

ข้อ 1008

พิธีการคำร้องขอที่รวดเร็ว

ภาคีจะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับคำร้องตามพิธีการเข้าเมือง รวมทั้งการร้องขอตามพิธีการเข้าเมืองขั้นต่อไปหรือการขอยุ่ต่อตามคำร้องนั้นจากบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง